

Ўсвоавагы нашата душа и тѣ ставатъ наши засадгы.

И тѣй, като живѣемъ, на земаѣта, ако до послѣдныа часъ достойно са пречиставамы отъ Тѣлото и Кръвѣта Христовы, то нѣма за цю да са боимъ отъ смъртъта, защото та само ще ни отворы вратата на рай, ный ще ѱмрѣмъ само да оживѣимъ за веченъ, блаженъ животъ.

Да, Господи, азъ отъ нищо не са боѣхъ, отъ никаква смъртъ не са плаша, ни даже и отъ самыа адъ, кога са пречиставамы съ прилично благоговѣніе отъ Твоего Тѣло и Кръвъ, защото Ты тогазы си съ мене. (1) Яще и пойдѣ посрѣдѣ сѣни смѣрныа, не ѱбоюся зла, ꙗко ты со мною. Еси, Дай ми Боже, кончина христіанска, сподоби ма и предъ смѣртъта си да са пречистѣхъ отъ Пречиститѣ Твой Тайны, когато и азъ грѣшный ще испѣхъ пѣсньта на Правѣднаго Симеона: Нынѣ отпущаеши раба Твоего, Владико, по глаголю Твоему съ миромъ, ꙗко видѣстѣ очи мой спасеніе Твое, еже еси ѱготовалъ предъ лицемъ всѣхъ людей, свѣтъ во откровеніе языковъ и славѣ людей Твоихъ Израила. Аминъ.—

---

(1) Псал 22, 4.